

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9402

гр. София, 21.12.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в закрито заседание на 21.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

като разгледа дело номер **12685** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от адв. Г. А., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу МИНИСТЕРСТВОТО НА КУЛТУРАТА, представлявано от министъра. Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на Е. 30 000 000 (тридесет милиона).

В Уточняваща молба от 04.02.2019г. ищецът е предявил искане, на основание чл.219, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), да бъдат привлечени по делото трети лица – помагащи на страната на ищеца, които са юридическите лица (ЮЛ) – акционери в [фирма]:

- 1) Ф. И. Риал И. Срл, Италия, с рег. 03795960263 от Търговския регистър (ТР) на Б. – Т., Италия;
- 2) Ф. И. Холдинг СПА, Италия с рег. №01130140260 от ТР на Б. – Т., Италия;
- 3) Б. И. Срл, Италия, с рег. №[ЕГН] от ТР на Б. – Т., Италия;
- 4) П. Срл, Италия, с рег. №03857470268 от ТР на Б. – Т., Италия;
- 5) Д. бетон Спа, Италия с рег. №00198080269 от ТР на Б. – Т., Италия и
- 6) И. И. Срл, Италия с рег. №04004790269 от ТР на Б. – Т., Италия.

Според изложеното в молбата от 04.02.2019г. правният интерес на третите лица се извежда пряко от възможността им да се възползват от обвързващата сила на мотивите между [фирма] и Министерството на културата във връзка с правата им за самостоятелна претенция за обезщетение поради неизпълнение на задълженията на държавата, произтичащи от чл.2, чл.4 и чл.10 от Договора между НРБългария и Италианската република относно взаимно насърчаване и защита на инвестициите от 1988г. (Договора от 1988г.) и да се гарантира приложимостта/неприложимостта на възражение за зле воден процес от страна на подпомаганата страна.

Искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Според разпоредбата на чл.219, ал.1 ГПК всяка от страните, ищецът в първото заседание за разглеждане на делото, а ответникът - с отговора на исковата молба, може да привлече трето лице, когато това лице има право да встъпи, за да помага. По смисъла на чл.218 ГПК встъпването на подпомагаща страна представлява участие на трето лице в чужд исков процес с цел да издейства благоприятно решение за една от главните страни, на която встъпилото лице помага в защита на свой интерес. Следователно в хипотезата на чл.218 ГПК водещ е интересът на встъпващото лице. В хипотезата на 219, ал.1 ГПК меродавен за привличането е интересът на привличащата страна, а лицата, които могат да бъдат привлечени, са същите, които биха могли по своя инициатива да встъпят като подпомагаща страна. Интересът от привличане се определя от материалноправните отношения между привличащия и привличания, които позволяват на първия (на главната страна) да предяви иск против втория (трето лице – помагач) при неблагоприятно решение за него по главния иск. Чрез привличането привличащата страна цели да улесни защитата си срещу противната страна с помощта на привлеченото лице, но преди всичко цели при неблагоприятен за нея изход на делото да подчини привлеченото лице на силата на мотивите, за да обезпечи своето правно положение в следващ процес, воден между нея и привлеченото лице. С искането за привличане главната страна (в случая ищецът [фирма]) цели да обвърже подпомагащата страна със силата на мотивите, с оглед реализиране на определени нейни (на главната страна) субективни права, чието възникване е обусловено от изхода на основното исково производство.

В процесния случай ищецът не е обосновал интереса си от привличане на акционерите в [фирма] като трети лица – помагачи, доколкото не се твърди връзка на привличаните лица с предмета на делото в резултат на която изходът на исковия процес би могъл да породи за привличащата страна – ищец, съответно правоотношение. Както беше отбелязано с искането за привличане главната страна цели да обвърже подпомагащата страна със силата на мотивите, с оглед реализиране на определени нейни (на главната страна) субективни права, чието възникване е обусловено от изхода на основното исково производство.

На следващо място настоящият решаващ състав приема, че искането за привличане на трети лица – помагачи е недопустимо, на основание чл.219, ал.2 ГПК. Съгласно тази разпоредба привличането не се допуска, ако третото лице няма постоянен адрес в Република България или живее в чужбина. В случая от изложеното в молбата на ищеца от 04.02.2019г. се установява, че седалищата на дружествата, чието привличане се иска, е в Италия и последните нямат постоянен адрес в РБългария.

Така мотивиран и на основание 220 във вр. с чл.219, ал.1 и ал.2 ГПК и чл.144 АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 25^{-ти} състав

ОПРЕДЕЛИ

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК[ЕИК] за привличане на акционерите в [фирма]: Ф. И. Риал И. Срл, Италия, с рег. 03795960263 от Търговския регистър (ТР) на Б. – Т., Италия; Ф. И. Холдинг СПА, Италия с рег. №01130140260 от ТР на Б. – Т., Италия; Б. И. Срл, Италия, с рег. №[ЕГН] от ТР на Б. – Т., Италия; П. Срл, Италия, с рег. №03857470268 от ТР на Б. – Т., Италия; Д. бетон Спа, Италия с рег. №00198080269 от ТР на Б. – Т., Италия и И. И. Срл, Италия с рег. №04004790269 от

ТР на Б. – Т., Италия, като трети лица – помагачи на страната на ищеца по делото.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова